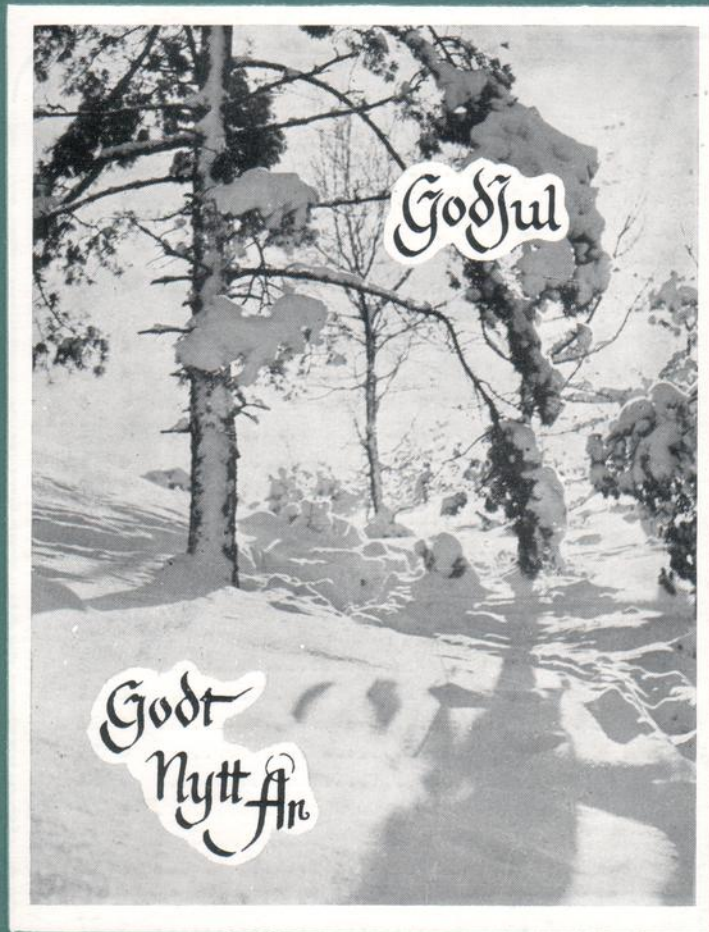

H U N S F O S

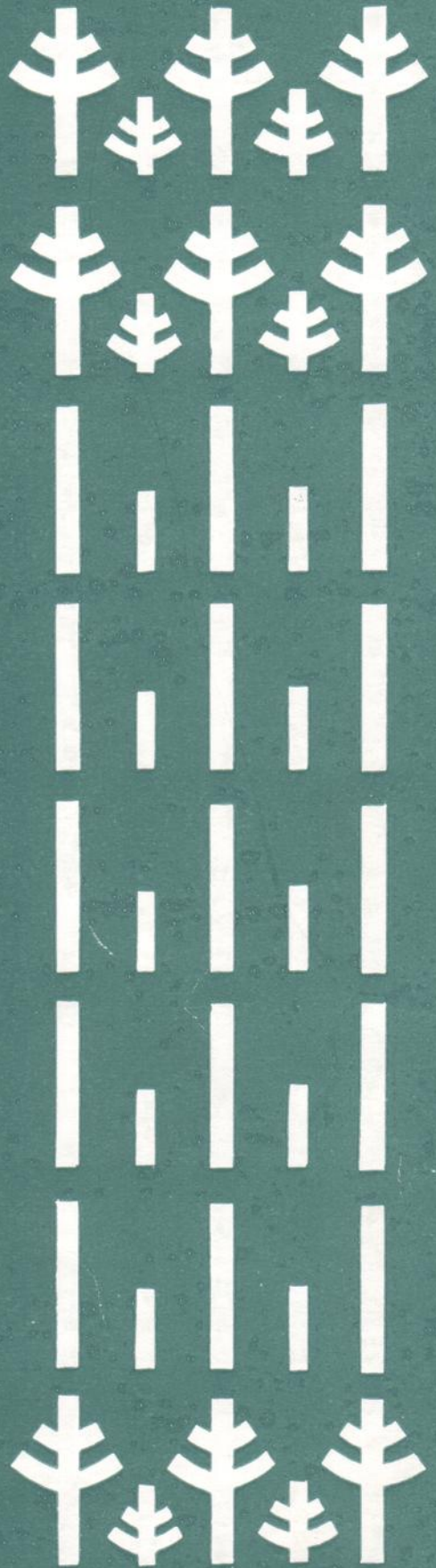
P O S T E N

NR. 4

1957

9. ÅRG.

INNHold

Årsoversikt. Av direktør Gunnar Borgen	side 1
Julen, en virkelighet. — Av sokneprest Halvor Norgaard	« 2
Jule og nyttårshilsener	« 3
Martin som barsk kriger	« 3
Visdomsord	« 3
Pensjonistene gikk mann av huse	« 4
Takk!	« 4
En bjørnehistorie	« 5
Løst og fast fra Hunsfos	« 5
«Vi er ikke noen racere lenger —»	« 6
Hørt på Hunsfos	« 6
Den eldste — og den yngste	« 7
Vitebegjærlig praktikant	« 7
Juleknask	« 8
Julehumor	« 9
Vi gratulerer med de runde år	« 10
Veteraner som takker av	« 11
Da Hunsfos-ekspedisjonen skulle erobre verdensrommet	« 12
Tegning av Sprit-Njet III	« 13
Kryssord	« 14
Noe å tenke over	« 14
Godt forslag	« 14
«En fest å arbeide i slike lokaler»	« 15
Litt om papirkvalitetene ved maskin 1 og 2 ..	« 16
Mer hjernegymnastikk	« 16
Den gang — og nå (fotoserie fra storflommen i 1933 og i høst)	« 17
På Oslotur med bedriftslaget	« 18
På Oslotur med bedriftslaget	« 19
Planleggings- og vedlikeholdsarbeidet	« 20
Gammelt bilde	« 21
Løsninger på juleknask	« 21
Hva husker De best fra året 1957?	« 22
Fransk hilsen til Hunsfos	« 22
Dødsfall	« 23
Fra det gamle Hunsfos	« 23
Givende konsert i Velferdslokalet	« 23
Tegning	« 23
Da Hunsfos-ekspedisjonen skulle erobre verdensrommet, forts.	« 24

ÅRSOVERSIKT

Så er da atter et år forløpet, og når vi ser tilbake på de resultater som er oppnådd, bør vi ha grunn til å være tilfredse: samtlige maskiner har gått for fullt, og vi har vært forskånet for alvorlige uhell, slik at produksjonen iallfall blir like stor som i 1956. De mål vi hadde satt oss med hensyn til å få ferdig nyanlegg og utvidelser har vi stort sett nådd, og det økonomiske resultat av årets drift vil, såvidt det kan bedømmes i dag, bli tilfredsstillende.

Når vi derimot ser fremover så må jeg si at bildet ikke er særlig lyst for det år vi snart går inn i. Jeg nevnte i min forrige årsoversikt at vi måtte være forberedt på avsetningsvanskeligheter. I årets løp har vi i stadig sterkere grad fått føle disse vanskeligheter. — Kampen om ordrene er blitt mer og mer skjerpet, og vi må se i øynene at konkurransen vil bli enda større i året som kommer. Årsaken er ganske enkelt den at det i dag produseres, og sannsynligvis i flere år fremover vil bli produsert mer papir i verden enn det forbrukes, og følgelig vil det ikke være til å unngå at

det må bli produksjonsinnskrenkninger. Hvorvidt vår fabrikk skal komme til å bli berørt av dette er i høy grad avhengig av hver enkelt av oss. Såfremt vi ønsker at Hunsfos fortsatt skal være den faste og sikre arbeidsplass, må vi derfor hver på vår plass gå inn for å gjøre vårt til at fabrikkens arbeider så godt og effektivt som overhodet mulig. Det er den sjanse vi har til å komme gjennom de vanskeligheter som ligger foran oss uten alvorlige konsekvenser for oss alle.

Jeg håper derfor at den gode vilje til samarbeid som jeg har sporet hos Hunsfos' arbeidere og funksjonærer vil gi seg utslag i enda større innsats i tiden fremover, slik at vi ved slutten av det år som kommer kan være like tilfreds med resultatene som vi har grunn til å være i år. Med dette håp takker jeg alle for deres medvirkning til årets resultat, og ønsker samtlige en riktig god jul og et godt nytt år.

Hunsfos, 9. desember 1957.

GUNNAR BORGEN

Julen, en virkelighet

Av sokneprest Halvor Norgaard

At julen, slik vi mennesker skaper den, er en virkelighet, det trenger intet bevis. Denne høytid er preget inn i vårt sinn gjennom de mange, mange opplevelser som er knyttet til den. Vi har alle en ganske bestemt oppfatning av hva jul er — mener vi.

Er nå det så sikkert? — Det vi kjenner er julens feiring, og den kan være nokså forskjellig fra land til land og fra tid til annen. Vi føler oss hjemme i de former og skikker som julen feires under på våre breddegrader, men mon vi ikke ville kjenne oss litt utenfor om vi skulle tilbringe disse desemberdager på en helt annen kant av kloden? — Ikke for ingenting søker flest mulig å sette kursen mot hjemlige trakter når det nærmer seg jul.

Men bak all jule-feiring ligger en jule-virkelighet, gitt av Gud til alle mennesker, hvor enn de bor, og hvilke kår de enn lever under. Det er Kristus-virkeligheten. Kjenner vi den?

«Han mellom sine egne stend,
er då av sine ikkje kjend,
gjeng som ein framand i verdi.»

Det strekker ikke til med alt som skal minne om Ham, — juletre, jule-gaver osv. — når Han selv settes utenfor og forblir oss en fremmed. Den virkelighet som er vår forandres ikke synderlig i det lange løp om vi har disse festdager, når de ikke bringer oss nærmere Ham.

En virkelighet forandres bare når

den møter en annen virkelighet som finnes. Der Han kommer til blir alle ting nye, slik bibelen viser det. Syndesorg må vike for nåde, uro for trygghet, hat for kjærlighet, likegyldighet for hellig innsatsvilje. Akkurat som mørket fortrenses og blir borte når der tennes et lys. Det er ikke mørkt lenger.

«Det skjedde i de dager.» Med de velkjente ord begynner jule-evangeliet. På det og det bestemte punkt i historien og under de og de ellers kjente forhold inntraff det største og mest gjennomgripende av alt som har hendt, at Kristus Jesus kom til verden for å gjøre syndere salig. En Gud-fremmed verden fikk Gud i sin midte, ja, inn i sin egen slekt. «Gud vart vår broder i jolenatt.» — Barnet som ble født skulle ifølge den gamle profet ha navnet Immanuel, det betyr: Gud for oss. At Jesus Kristus er her innebærer altså den realitet at Gud stiger over på vår side. Da kan vi si med Paulus: Er Gud for oss, hvem er da imot oss? Han som ikke sparte sin egen sønn, men gav ham for oss alle, hvorledes skal han kunne annet enn gi oss alle ting med ham? Rom. 8, 32.

Jesus Kristus er her, det betyr nådetilbud fra himlens Gud med fremtid og håp for dem som ellers ville gå mot død og fortapelse.

Jesus Kristus er her, det betyr vilkår og grobunn for varme og kjærlighet mellom mennesker som ellers er velkjent med kulde.

Og så er det jul.

HUNSFOSPOSTEN

Bedriftsorgan for
Hunfos Fabrikker

Redaktør: **Finn Hanssen**
(treffes i telefon 2902, 1060
app. 25 eller 1062)

Redaksjonskomité:

Th. Halvorsen
T. Kittelsen
Georg Pettersen
Odd Arstad

Utkommer fire ganger årlig

Trykt i
Fædrelandsvennen,
Kristiansand S.

Ettertrykk forbudt
uten spesiell tillatelse.

Redaksjonen avsluttet
10. desember 1957.

MARTIN SOM BARSK KRIGER

Nå har dere lært å gjøre venstre om. Nå skal jeg lære dere høyre om. Det er precis det samme, bare det rake motsatte.

Martin Pettersen har, som enkelte vil kjenne til, vært på repetisjonsøvelser i det militære. Som seg hør og bør lot han

seg forevige i full mundur. Ingen skulle kunne kjenne ham igjen i lett kamuflert utgave midt på bildet. Det er da heller ikke ham. I de tre ukene Martin var i Kongens klær, henteslepte han sitt liv et sted i Norge, nærmere bestemt på Opland. I sin rapport til «Hunfosposten» melder han: Bortsett fra influensa, venting, kalde telt, venting, barbering så skjegget rimer, og venting, så går det stort sett bra.

Kort og militært, får en si.

*God jul,
godt nyttår!*

ønsker Hunfosposten alle sine lesere og medarbeidere.

Styret i Hunfos Fabrikker

vil herved gjennom meg få lov til å ønske samtlige ved Hunfos en riktig god jul og et godt nytt år.

Det forgangne år har vært et av de lykkelige i fabrikkens historie, og utviklingen har fortsatt til beste for oss alle som stiller med denne bedriften. Styret håper at de tider vi nå går i møte også må kunne overvinnes, men det hersker så megen uro ute i verden og på alle områder forøvrig at alt tyder på at vi står overfor et vendepunkt. Styret vil derfor først få takke for det gode samarbeidet i det forløpne år, og ber om at dette må fortsette, således at vi kan ri av den stormen som etter all sannsynlighet er underveis.

JOHS. B. KNOBEL

Hunfos arbeiderforening

ønsker alle ved Hunfos Fabrikker en gledelig jul og et riktig godt nytt år — med ønske om fortsatt godt samarbeid i det nye år.

Styret.

Hunfos bedriftsidrettslag

ønsker alle ved Hunfos en riktig god jul og et godt nytt år.

Styret.

Bedriftskoret

ønsker samtlige på Hunfos en gledelig jul og et godt nytt år.

Styret.

Visdomsord

— Fra hovmod til selvgodhet er det kun et steg til tåpelighet og latterliggjørelse.

— Ved til stadighet å kritisere sitt eget arbeid, vokser man hurtig i dyktighet.

— Den som unnlater å påtale feil og urett som skader en selv eller andre, viser mangel på mot.

— Idealismen øker proporsjonalt med ens avstand fra problemet.

*

Hvis du mister besinnelsen så er det et tegn på at du har uretten på din side.

(Kinesisk ordtak).

Pensjonistene gikk mann av huse til den årlige festen på „Hunfosheimen”

Festens eldste deltaker, Ole Lindtveit.

Festen for pensjonistene var i år berammet til Hunfosheimen den 21. september, men på grunn av den triste nyheten om kong Haakons død, fant man det riktig å utsette begivenheten. Den 12. oktober var det imidlertid klart på nytt, og pensjonistene gikk mann av huse.

Festen begynte kl. 13.00, og Gustav Kile ønsket velkommen til Hunfosheimen. Han sa at det hadde vært en særdeles kjærkommen oppgave for komitéen å påta seg å arrangere en festlig sammenkomst for sine gamle arbeidskamerater. — Under middagen holdt direktør Borgen en liten tale hvor han takket pensjonistene for god innsats gjennom mange år. — Direktør Knobel mintes mange muntre episoder fra alle sine år som bedriftens leder, og ønsket at alle som nå hadde trukket seg tilbake fra sin gjerning på Hunfos måtte få nyte sitt otium i mange og gode år. Forøvrig gikk praten livlig rundt

bordet, og det lot til at man fant hverandre i minner fra tiden på Hunfos, alt mens man lot maten vederfares all rettferdighet.

Etter middagen benyttet man anledningen til å trekke litt frisk luft, og samle nye krefter til kaffebordet, eller man koste seg innendørs, hvor fru Arnhild Gundersen underholdt med sang og musikk.

Ved kaffebordet benyttet flere av gjestene anledningen til å takke bedriften for at den hadde villet arrangere fest for

Fru Ragna Nordberg koser seg ved kaffebordet.

dem. Festens eldste deltager, Ole Lindtveit, innledet, og deretter takket Hans Berntsen i noen kloke og varme ord både for festen og for alt Hunfos har betydd for bygda på mange

Anders Andersen Støa og Torquill Hodnemyr fordypet i passiar.

måter. Anders Andersen Støa fortalte at nå når krona blir stadig mindre er det gildt å komme på fest, og han for sin del hadde sagt til kona at han ikke ville ha noen frokost, for det var helt unødvendig når han skulle på fest på Hunfosheimen.

Da den verste kaffetørsten var slukket, foretrakk noen å hygge seg i varmen innendørs, mens andre fortsatte praten ute på tunet, hvor det ble litt av en mannjevning mellom Tobias Jakobsen og Anders i Støa om hvem som hadde vært den beste jegeren. Resultatet ble at når det gjaldt harer så var det ingen som hadde kunnet hamle opp med Tobias, mens det neppe hadde vært mulig å finne

(Forts. neste side)

TAKK!

Hjertelig takk til alle som sendte blomster og telegrammer til 80-årsdagen.

Endre Halland.

Jeg vil gjerne her få takke alle som viste meg oppmerksomhet på min 60 års-dag. — En særlig takk til Hunfos Fabrikker.

Ommund Jakobsen.

Hunfos-veteraner, hvis lange arbeidsdag tilsammen representerer flere hundre år.

En bjørnehistorie

Gjenfortalt etter formann Harald Halvorsen.

Nedenstående bjørnehistorie skal være sann og hendte i Mykland rundt om 1900-tallet. Den er fortalt til «Hunsfosposten» av formann Harald Halvorsen, Alefjær. Personen Ola i historien var for øvrig litt av en jeger. Det sies at han var med på å felle 99 bjørner.

Nils og Ola, to ivrige jegere, var en gang sammen med flere andre på jakt. De kom hver på sin kant. — Utpå dagen hørte Nils skudd. Da han traff Ola om kvelden, spurte han derfor: Var det du som skaut?

— Å nei, langt ifra, æ har ikkje løсна skot i dag, æ, svarte Ola.

Nils visste ikke hva han skulle tro og undersøkte derfor patron-tasken og lukket i geværet til Ola. Selv om han ikke kunne konstatere noe, var han helt sikker på at han hadde hørt skudd. Men noe mer ble det ikke sagt den gangen.

To år senere var de samme karene på bjørnejakt i det samme terrenget. Nils var da sammen med en som het Knut og fortalte ham om hendelsen fra to år tilbake. De to gikk hele dagen uten å si stort, men da de om kvelden hadde lagt seg på brisken og tent pipa, sa Knut til Nils:

— Du Nils, hva slags bein var det vi fant oppi den lia på Knutane (Vatnedalen i Mykland).

— Å det, sa Nils, — det var bjørnebein det.

Men da spratt Ola opp og ville ha en nærmere beskrivelse av plassen.

— Er det ikkje som bare

(Forts. fra forrige side)

gjevare fuglejeger enn Anders i sju prestegjeld.

Det lot i det hele tatt til at gjestene hygget seg. Det ble vist frem film, bl. a. fra den forrige pensjonistfesten, og fru

Gårdsplassen foran Velferdsbygget er i høst «tatt under behandling» og vil sikkert til neste år fremtre i ny og forbedret utgave. Det er meningen å planere, lage plener og plante, og mulighetene skulle være til stede for å få et pent lite anlegg der. Der er jo ikke nettopp så fagert, slik det fortøner seg på bildet. — Men kom igjen til neste år, sier vi til fotografen.

LØST OG FAST FRA HUNSFOS

Dr. Oddvar Otterlei er dradd til Gaza, hvor han skal tjenestegjøre ved de norske FN-styrkene.

*

også at en ikkje følger bedre med. Før to år siden skaut æ på en bjørn akkurat der.»

Han hadde altså ikke villet innrømme at han skjøt den gangen fordi han trodde han hadde bommet. Men så viste det seg at han likevel hadde fått ram på bjørnen.

Gundersen var villigheten selv når det gjaldt å underholde. — Før man gikk hver til sitt ble det servert aftens, og det er lite trolig at noen av deltagerne gikk sultne til sengs den kvelden.

Utsnitt av deltakerne i pensjonistfesten samlet ved middagsbordet.

Papir-maskin nr. 6 er nå i full gang, og fungerer som den skal.

*

Det er ikke lett å holde styr på «prentesvarten». — Også i forrige nummer hadde han vært på ferde og spilt oss et og annet puss.

Forsidebildet viste selvsagt «Helledesfossen», hovedstaden i Mexico heter Mexico City og Hasse Beurling tjente den første tiden bare 1 kr. dagen.

*

I forbindelse med omleggingen av administrasjonen av verkstedet er Arthur Svendsen, Ingebret Fosheim og Gothard Andersen ansatt som verkstedformenn med status som funksjonærer.

*

Alefjær Vel har gjort henvendelse til bedriften med anmodning om å undersøke hvor mange som er interessert i opprettelse av arbeidsrute fra Alefjær.

*

Hva er likheten mellom en sjømann og en bil?

????

Begge går på dekk.

„Vi er ikke noen racere lenger — ”

HUMØRFYLLTE FRUER TILBAKE PÅ HUNSFOS ETTER 30—40 ÅRS FRAVÆR

Da Asia-syken herjet som verst i Vennesla, var det rene mannefall på Hunsfos. Sykdomsfraværet var størst blant kvinnene. Enkelte dager var opptil 60 % borte. — Ja, på

jeg ville gi en håndsrekning, sier hun. Og jeg er overrasket over hvor lett det går. Arbeidet ligger i fingrene. En glemmer det ikke som har sortert papir en gang.

cerne lenger. — De er de rene hurtigtog. Men i mine unge dager, da arbeidet jeg fort!

Ingeborg Pedersen

hører også til veteranene på salen. Hun sluttet i 1920. — Det er moro med litt forandring, synes hun. Men mannen syntes visst jeg gjorde dumt i å begynne. Han arbeider også her. Alderen setter merker. Det kan en ikke komme fra.

*

Når dette leses er «vikarene» sluttet. Det skulle tyde på at de holdt tempo og fikk arbeidet unna. Vi fikk nemlig inntrykk av at det var meningen ekstradamene skulle holdt på til jul og kanskje ennå lenger også.

Takk for innsatsen, damer!

Fra venstre: Ingeborg Pedersen, Gunhild Johansen og Anna Wintervold.

min avdeling var opptil 28 borte på en gang. Salen var omtrent tom i mange dager, forteller oversorterske Hilda Thorkildsen.

Det var ikke å vente at en klarte å bli a jour med arbeidet. Det hopet seg opp, og nå var gode råd dyre. Løsningen lå i å engasjere «gamle travere» med øvelse i faget. Det resulterte i midlertidig ansettelse av rundt om 30 damer som var interessert i å tjene en ekstraskilling. Enkelte av dem hadde ikke vært på salen på 30—40 år, men de fant seg til rette med en gang og gjorde god nytte for seg.

«Hunfosposten» benyttet anledningen til å intervju tre av den gamle garde for å høre hvordan det var å komme på gamle tomter igjen.

Vi begynner med

Anna Wintervold

som tok opp tråden etter 39 års fravær. — Jeg synes det var riktig moro, da de spurte om

— Hvor gammel var De da De begynte på Hunsfos?

— Jeg var 15 år, men sluttet igjen da jeg var 18. Nå er det vel så at vi eldre ikke riktig kan følge de unges topptempo lenger, men det glir da ganske greit. Og så er det en fordel at vi kan komme og gå omtrent som vi vil.

Gunhild Johansen

er nå nærmere 58 år og har ikke vært på Hunsfos på 37 år. — Det leiter på smalryggen, sier hun. — Pengene kommer imidlertid godt med. De skal brukes til Amerikatur. Jeg har hatt lyst lenge og nå blir det vel til at mannen og jeg i slutten av april drar over for å besøke en søster av meg. Dyrt blir det, er jeg redd for, så vi må vel arbeide oss hjem igjen, spøker den humørfylte fru Johansen. — Noe langt opphold blir det ikke. Vi skal bare over å drikke kaffe og så snu igjen.

— Hvordan går det med sorteringen?

— Jeg klarer ikke å følge ra-

Hørt på Hunsfos

Anders i Støa ga følgende historie til beste under pensjonistfesten på «Hunfosheimen»:

En gang jeg var ved kalanderen og sto og ventet på en tambour, ble lysten etter å gå på fuglejakt så ubendig at jeg måtte av å skyte to tiurer. Men jeg var på plass igjen før den nye tambouren skulle legges inn i kalanderen. — Gjør den etter!

*

Under et nattskift holdt to mann på å sprette ruller. Utpå morgenkvisten sier den ene:

— Vet du forskjellen på disse rullene og oss?

— Nei.

— Jo, rullene blir mer og mer spretne, men vi blir det ikke.

*

To ruller ville ikke skilles. Det ble slått inn flere kiler uten at det hjalp. Så sier den ene rullen til den andre:

— Nå er vi så kilne, at jeg håper ingen tar på oss.

(Anonym).

Den eldste —

Selv om damene har rangen, lar vi nestor i laget slippe til først.

Hagman er født 12/9 1875 og begynte ved Hunsfos 7/3 1902. Han feiret således 55-års jubileum på vårparten. — Men jeg hadde nå vært der 10 år før jeg dro til Finland, så egentlig har jeg lenger tid, beretter Hagman. — Jeg husker godt da Oscar II besøkte fabrikkene. — Kongen henvendte seg til meg og vi

Vitebegjærlig praktikant

Enkelte på Hunsfos er begynt å tvile på påstanden om at man kan spørre seg i hjel etter å ha stiftet bekjentskap med Halvor Ellingsen. Han graver og spør hele dagen lang, men lever tross dette fremdeles i beste velgående.

— For hvordan skal en praktikant få greie på noe uten at han forhører seg, resonnerer Ellingsen. — Han kom til fabrikkene i begynnelsen av september og skal bli der til jul.

— Hensikten med oppholdet er å sette seg inn i papirfabrikasjonen, — forteller han til «Hunsfosposten».

— Og hvilket inntrykk har De fått av bedriften?

— Det er utvilsomt en høy standard på den tekniske maskinparken. Det visste jeg for øvrig om på forhånd. Derfor valgte jeg Hunsfos. Arbeidsforholdene synes gode og det er en sunn tone mellom arbeidere og funksjonærer. Hvilket utbytte en skal få av et slikt opphold ved en bedrift, avhenger for øvrig av hva en selv legger i det. — Så får heller folkene bære over med min mange spørsmål. Det håper jeg i alle fall de gjør.

Vi presenterer her den eldste og den yngste ved Hunsfos. Den eldste var det ikke vanskelig å finne frem til. Bedriftens «levende leksikon», lønningssjef Kvanvig hadde svaret på rede hånd: Det kan ikke være andre enn Johan Hagman i valslesliperiet. Men protokollene måtte frem for å få plukket ut den yngste. Det viste seg å være Mary Berntsen på sortersalen.

snakket litt sammen. Bare i valslesliperiet har Hagman 40 år bak seg. I en 30 års tid var han så å si alene der, nå har han 3 medarbeidere. — Å, det går så galant så. Jeg holder meg i aktivitet og er så sprek at sykesøster sa jeg gjerne kunne bli blodgiver. Det er spådd jeg skal bli 116 år. En finsk spåkjerring fant det ut. Men det må du for all del ikke skrive, det kunne hende jeg måtte gå straks, for da blir de vel redd for at de ikke skal bli kvitt meg.

— Siden De har vært i de tusen sjøers land, kan De vel litt finsk?

— Å ja, jeg kan da så mye at jeg kan klare meg ennå.

— Det er fint på Hunsfos nå, men det har ikke vært slik alltid. Den første tiden var det ikke så rart. En får være glad så lenge en har det så bra som en har det, sier Hagman og sukker rent ved tanken på at han ikke er så helt ung lenger.

Men vi synes det får være en god trøst at han stadig er frisk og kjekk og i arbeid og har som mål å bli 116 år.

*

Den yngste ved bedriften, Magny Berntsen er ikke så svært gammel av år. Det er nå en gang ikke god tone å oppgi en kvinnes alder,

men vi tror hun ennå er så ung, at det ikke skulle være noen grunn til å skjule den. Det skiller hele 66 år mellom Hagman og frk. Berntsen, som er 16 år gammel og født 2/10 1941. Hennes arbeidsdag ved Hunsfos er heller ikke særlig lang. Hun begynte 10. oktober i år og har så vidt fått smaken på arbeidet på salen. Magny er Venneslajente — og

og den yngste

solgte kolonial før hun ble papirsortererse. Det var de bedre lønnsbetingelsene som trakk. Den beskjedne unge damen har to måneders læretid. Hun liker seg godt alt og er fornøyd med tingenes tilstand. Så flink til å telle som de andre er jeg ikke ennå. — Men jeg håper å bli det, røper hun.

— Jeg har hatt en herlig dag — aldri følt meg så sinna før.

JULEKNASK

HVILKE SANGER?

Her er noen verslinjer fra 10 kjente norske sanger. Kan du finne ut hvilke sanger de er hentet fra?

- 1) Med vårsol og song i skogen.
- 2) Stort arbeid ned er lagt.
- 3) Dog mest jeg elsker det folkeferd.
- 4) Med den vaknande vår.
- 5) Når det lavar av blomar på strå.
- 6) Stor arv det er for mannen.
- 7) Som farer under norske flagg.
- 8) Står vandringens mål i det fjerne.
- 9) Farvel du kvalme stuekrok.
- 10) Ut i mindets kilde.

APPELSINER

En kone som solgte frukt hadde en kurv med appelsiner. Først kom en kunde som kjøpte halvdelen av appelsinene pluss en halv appelsin. Derpå kom en annen kunde som kjøpte halvdelen av de tiloversblevne appelsiner pluss en halv appelsin. Til slutt kom en tredje kunde, og han kjøpte halvdelen av resten av appelsinene pluss en halv appelsin. Nå er konen utsolgt, og det morsomme er at hun behøvde ikke å skjære over en eneste appelsin.

Hvor mange appelsiner hadde konen, da den første kunden kom?

HVOR GAMMEL ER OLSEN?

Hvis Olsen var dobbelt så gammel som han er, ville han være like så meget over 100 år som han nå er under 100 år. Hvor gammel er han?

Spørsmål

- 1) Hva kalles blodhevn på Korsika?
- 2) Hva betyr avis?
- 3) Hva er et bakkanal?
- 4) Hva kalles med et fremmedord tvungen forvisning til et bestemt område?
- 5) Er lamaen i slekt med geita, hesten eller kamelen?
- 6) Hva er en bivuakk?
- 7) Hva er en Tyge Brahes dag?
- 8) Hva er puttees?
- 9) Hvor ligger Erins grønne øy?
- 10) Hvilke er de fire kardinaldyder i følge Platon?
- 11) Hva het den første flyger over den engelske kanal?
- 12) Hvilken periode kommer etter bronsealderen?
- 13) Hva er banjeren på et krigsskip?
- 14) Hva betyr bona fide?
- 15) Hva betyr ordet bibel?

Svar finnes side 21.

Tvilsomt mellomledd

En liten svensk gutt som sparte til sykkel, kom på den idé at han skulle skrive til Vårherre og be om penger. Han skrev og ba om 100 kr. Postverket, som var i tvil om hva de skulle gjøre med brevet, sendte det til finansminister Wigfors. Denne syntes synd på gutten, tok 50 kr. opp av sin lomme og sendte ham.

Gutten ble som ventelig var, glad for pengene og sendte følgende takkebrev:

Kjære Gud! Tusen takk for pengene som du sendte meg. Men neste gang du sender penger, må du ikke sende dem gjennom finansministeren, for han tar halvparten.

Løsning på hjernegymnastikken.

$$\begin{array}{r} 573701 = \\ \hline 8269 + \\ 9745 + \\ 2 \end{array}$$

I hvilket værelse var det du sa tvillingene lå?

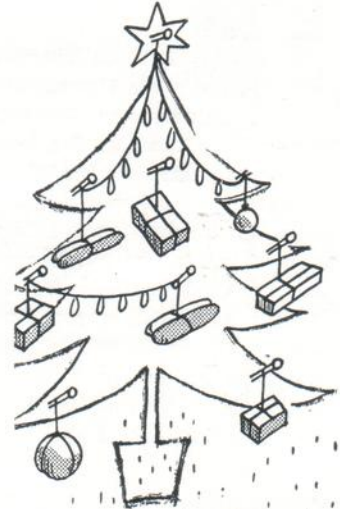

K. H. N. N. N.

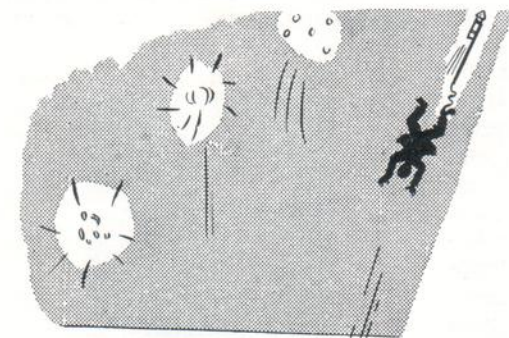
— Stakkars pappa, han tror visst han er julenissen, han.

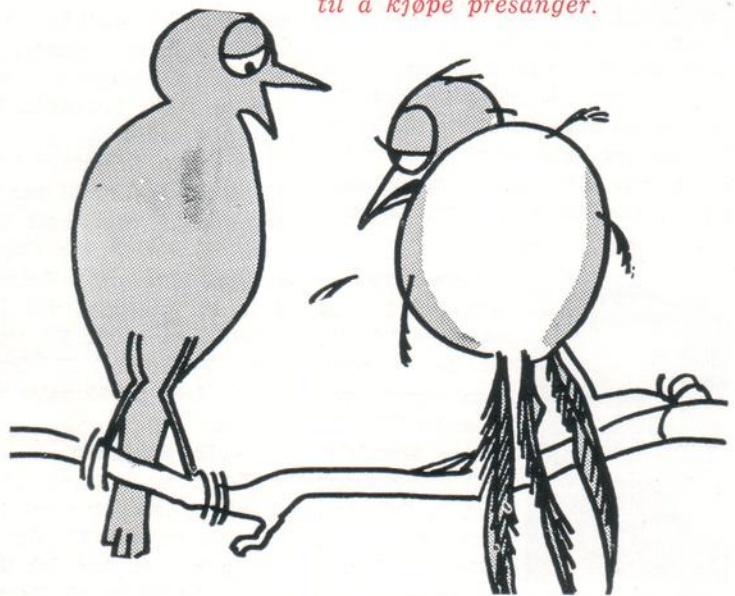
— Husker du det grusomme slipset jeg fikk av Hans, som jeg ga Per? Nå har jeg fått det fra Ole.

— Hvis vi skulle ha kjøpt juletre ville vi ikke hatt råd til å kjøpe presanger.

— Hvis disse rakettmennene har rett, vil pappa i november neste år ha vært rundt jorden 2600 ganger.

Jeg fløy over tennisbanen, og så ble jeg med i to sett

Julehumor

75 år

Albert Salvesen blir 75 år 6. februar. — Han arbeidet på Hunsfos i 2 etapper, fra 15/5 1898 til 30/5 1913 og fra 3/10 1920 til 30/5 1951, da han gikk

over i pensjonistenes rekke. Salvesen er dekorert med Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Han er vennføl av ekteste slaget.

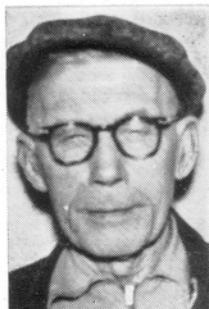
I mange år var han med i fagforeningens styre, og han satt også 3 perioder i herredstyret, foruten at han har hatt andre tillitsverv. Han har ellers vært interessert i jakt og fiske. Salvesen er en av de mest trofaste arbeidere Hunsfos har hatt og nyter nå et fortjent otium.

*

Pensjonist Johan Finnestad fyller 75 år 12. februar 1958. Han begynte på Hunsfos 27/6 1920 og sluttet etter 35 års virke 24/12 1955. Finnestad er født i Stavanger, men kom til våre kanter i 1906, da han var med og bygde aluminiumsfabrikken på Vigeland og kom så til nyanleggene på Hunsfos. Da han begynte på Hunsfos for alvor, var det som sementstøper. Senere arbeidet han i verkstedet.

*

Olav Foss er født 25/11 1882 og fylte følgelig 75 år forleden. Han begynte ved Hunsfos 25/4—18 er er fremdeles still going strong som 1. fyrbøter. Han er selvsagt tildelt Norges Vel's medalje for sin lange og tro

tjeneste. Helsen holder godt fremde-

70 år

Torvald Pedersen fyller 70 år 16. januar. Han begynte ved Hunsfos fabrikker 19/7 1918 og kan således feire 40 års jubileum utpå sommeren. Han er barnefødt i Fjære og arbeidet i 12½ år ved Rygene Tremasse. Etterpå var han hos Høyer-Ellefsen. På Hunsfos var han en tid i hollenderiet, men har senere holdt til i kollergangen. Pedersen er sterkhelset og hadde ikke en eneste dags skoft i 1956. I år har han bare vært borte 8 timer, bortsett fra fridagene.

*

Adolf Ellingsen fylte 70 år 4. desember. Han begynte ved fabrikken 22/7—16 og har vært både i cellulosen, syrehuset og renseriet, men de siste 8—9 årene har jeg drevet med tømmermannsarbeid som er mitt egentlige fag. Nå har jeg det så

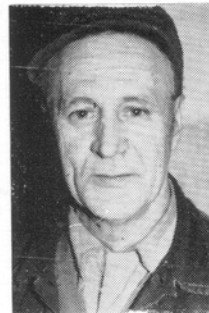
les, så han har ikke tatt noen beslutning om når han skal «legge opp». «Når en kommer opp i årene lever en for dagen,» sier han. Foss har eget hus i Graslia. Han er religiøst interessert.

Bare 7½ år gammel måtte han ut i arbeide. En tid var han på det eldgamle sagbruket på Vigeland. — Lønnen var 75 øre dagen, så det strakk ikke langt. Senere var han 4 år på anlegget ved Hunsfos og arbeidet også en tid ved Høivolds mek. Verksted i Kristiansand. Det første året på Hunsfos var han på gården.

— Er det ikke stritt å gå på skift?

— Det har jeg gjort i alle år, så det blir en vant til. Og det er ikke farlig, når en har det slik som det er ved bedriften nå. Da må en være fornøyd.

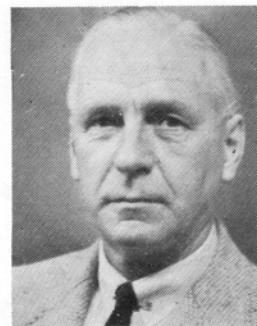
60 år

Petter Østrem fyller 60 år 26. desember eller på 2. juledag. Han er født i 1897 og runder altså 60 års-milepelen. — Østrem er kristiansander av fødsel, men bor nå i Vennesla. Han begynte ved bedriften 20/6 1949. I sine unge år fór han til sjøs både med seilskuter og andre skip. Det er derfor naturlig at han er seilmaker, da han har begrep om wire-spleising og tauverk og kan sy presenninger. Men Østrem har også virket som snekker og har drevet med møbelskjæring og liknende. — Hunsfos har han mye til overs for, ikke minst på grunn av de greie arbeidsforholdene.

godt som jeg kan ønske meg, sier han. Utenom arbeidet har Ellingsen religiøse interesser.

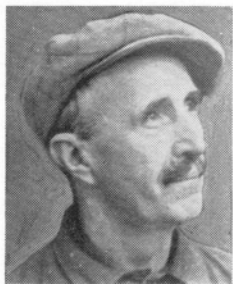
*

Tømmersjef Nic. G. Prebensen som nå nyter sitt otium på hjemlige trakter, fyller 70 år 2. januar 1958. Han sluttet ved Hunsfos Fabrikker i 1956. Etter endt utdannelse drev Prebensen i mange år sagbruksindustri inntil han ble ansatt som tømmersjef ved Risør Tremassefabrikker. Han var en tid samtidig tømmersjef for Risør og Hunsfos og gikk i 1937 helt over til Hunsfos. Hans arbeide omfattet fløtning og tømmermåling foruten tømmerkjøp, og han la ned et meget godt arbeid for Hunsfos.

VETERANER som takker av

Hunsfos Fabrikkers ærverdige gruppe — pensjonistene — for- økes stadig med nye medlemmer. To av dem vi omtaler denne gang, er allerede sluttet, mens den tredje, Elisabeth Akselsen, fratrer ved årsskiftet. Samtlige har skjøttet sine stillinger ved bedriften på en måte som avtvinger respekt. De fortjener stor takk for pliktoppfyllenhet og verdifull innsats gjennom mange og lange år. Forhåpentlig vil de også i tiden fremover holde kontakten ved like med den bedrift de har viet så lang tid av sitt liv. Måtte de få anledning til å nyte sitt otium i mange og gode dager fri for alle sorger og bekymringer.

Tobias Ja- kobsen sluttet ved Hunsfos 30. september i år. Han ble født 9. desem- ber 1890 og er ekte venndøl. Jakobsen er sønn av Jacob

Heiseldalen som arbeidet på Hunsfos i 56 år. Bare 7 år gammel måtte han ut som gjetergutt. Et par år i ungdommen arbeidet han som wire- gutt ved PM II og hadde 12 timers skift på Hunsfos. Senere var han 3 år på rad ved Vigelands Brug, men gikk tilbake til Hunsfos 7/11 1921, først som fyrbøter, så i cellulose- fabriken og til slutt i renseriet. Han fikk Norges Vel's medalje i 1952 for 30 års tjeneste ved Huns- fos. Jakobsen er kjent som en ual- minnelig dyktig jeger og fisker. Han er en pålitelig og grei kar som er godt likt av alle.

Torkild Ho- dne myr sluttet 31. juli i år etter 42 års tjeneste ved Hunsfos Fa- brikker. Hodne- myr er født 24/8 1887 og begynte ved fabrikken 10/6 1915. — I 1952 fikk han

Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Hodnemyr var mekani- ker til han i 1952 begynte som port- vakt. Her var han i noen år til han igjen vendte tilbake til verkstedet.

Han er født i Iveland, men kom i ung alder til Kristiansand, der han kom inn i politiet. En tid drev han drosjekjøring, og han var en av de første i Vennesla som hadde bil.

Hodnemyr er en vel ansett mann som ble mye benyttet i fagorgani- sasjonen. Han har således vært både formann og nestformann i arbeider- foreningen, var i mange år med i

forbundsstyret, innehadde 1 år for- retningsførerjobben i Hunsfos syke- kasse og deltok tidligere i det po- litiske og kommunale liv. Han er sosialt interessert og har vært en av de drivende krefter i gamleheim- komitéen i Vennesla. Som den første på Hunsfos ble han tildelt Norsk Papirindustriarbeiderforbunds diplom for sammenhengende i 20 år å ha hatt tillitsverv innen fagorganisa- sjonen.

Når en først skal være nødt til å arbeide, så kan en ikke ønske seg greiere plass enn Huns- fos, synes Elisa- beth Ak sel- sen som om ik- ke lenge går fra borde etter 44

års tjeneste ved fabrikken. Det er så hun blir rent vemodig, når hun tenker på at hun snart har sin siste arbeidsdag bak seg.

Hun er født i Vennesla 9/1 1894 og begynte på Hunsfos 20 år gam- mel 15/7 1914. Det var i bestyrer Wiigs tid. Det første året var hun ved skjæremaskinen og arbeidet 12 timers skift, en anstrengende jobb for en ung dame. Så kom hun over til sortersalen, der det den gang var bare 20 stykker mot 70 faste i dag, hvilket forteller om den utvikling som har funnet sted ved Hunsfos. I 1932 ble frøken Akselsen over- sortererske, en stilling hun fylte til alles tilfredshet. De 3 siste årene har hun vært på kontoret.

Utenom det daglige virke er hun interessert i det kristelige arbeid og søndagsskolearbeidet.

Vi er sikker på at vi har alle med oss, når vi uttrykker håp om at hennes livsaften må bli lys og mild.

65 år

Formann Wilhelm Lie runder 65 års-milepelen 22. desember. Han be- gynte ved Hunsfos 21/10 1909 og har følgelig 50-års tjenestetid om et par år. Wilhelm Lie har gått gra- dene fra wiregutt ved PM II til han ble formann samme sted 15/5 1944

etter først i 23 år å ha vært re- serveformann. Han fikk Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste i 1946.

50 år

Erling Birke land fylte 50 år 3. november. Han begynte ved Huns- fos 13/6 1945.

*

Smører Aanen Rystad, fylte 50 år 1. desember. Han begynte ved Hunsfos 21/6 1950.

*

Georg Bårdsen fylte 50 år 11. desember. Han begynte ved bedriften 13/6 1946.

*

Normann Hansen fyller 50 år 30. desember. Han begynte i papir- fabriken 29/7 1953.

Man kan si hva man vil om Na- poleon, men bake kaker kunne han.

Hva er forskjellen mellom Bjørn- son og en nattkjole?

????

Bjørnson er forfatter og natt- kjolen er for mutter.

Da Hunsfos-ekspedisjonen skulle erobre verdensrommet

Eller en romferd som sent vil huskes

Så sier sagaen: Det skjedde om trent i de dage, da Otra var nær ved å flomme over sine bredder og et par av papirmaskinene på Hunsfos av den grunn måtte ta en ufrivillig stans.

Enkelte fikk da så god tid at de lurte på hva de egentlig kunne ta seg til av nyttige ting. Flere forslag ble fremmet. Fra jegerhold ble jakt foreslått, men det måtte oppgis for skuddpremiesummen i Vennesla var oppbrukt for år fremover, ble det opplyst. Hvilke energiske jegere som hadde skylden for det, skal være usagt, men enhver tenkte sitt.

Skarpe hjerner grublet hver på sin kant, inntil et lyst hode antydet at nå hadde Hunsfos sjansen til å være med og rette på vestens noe frynsede rennomé på vitenskapens område i og med russernes forsprang med Sputnik'ene.

Ideen ble unnfanget av Erling Kirkebø som allerede for fem år siden tumlet med planer om romflukt og under sitt opphold ved Luftforsvarets tekniske skole som redaktør av Knepperten skrev en avhandling om raketter og interplanetariske reiser. Artikkelen vitner om en fremsynthet utenom det vanlig og vakte fortjent oppmerksomhet i vide kretser, selv blant forskere.

Hoder ble nå lagt i bløt og resultatet ble at «Hunsfos Interplanetariske romklubb» ble stiftet i frokostpausen en regnfull novemberdag. Kirkebø ble valgt til president, og de inngående og langvarige drøftelser munnet ut i et samstemmig vedtak om straks å bygge en femtrinns rakettkompleks som bemannet med vennøler etter nøyaktige beregninger skulle lande på månen og straks okkupere den som Hunsfos-territorium.

Det hersket enighet om at det for enhver pris gjaldt å overgå russerne. Raketten skulle være et ekte Hunsfos-produkt.

Med overveldende flertall ble det vedtatt å sende en deputasjon i østretled. Utsendingene fikk i oppdrag

å avlure russerne alle opplysninger om Sputnik-eksperimentene. Her var det om å gjøre å få de rette menn på rett plass. Etter lang tautrekning ble Tønnes Brufjell, Nils Voreland, Sigurd Jortveit og Knut Andersen valgt til det ærefulle verv, alle trauste menn med tillit og anseelse.

Avreisen fant sted i dypeste hemmelighet, og det hersket stor spenning blant de få innviede om de ville makte oppgaven. Om deres opphold hos vår mektige nabo i øst, forteller historien intet. Selv «Hunsfosposten» utsente medarbeider som ellers tør være vel kjent for sin freidighet og sitt pågangsmot, klarte ikke å komme på skuddhold. Men utsendingene kom da omsider hjem i god behold medbringende mangelhånde gaver og hilsener fra selveste Krustsjov. Alle fire forholdt seg tause som graven. Deres munn var lukket med syv segl.

— Nå går jeg og legger meg, for nå er jeg trett av unger og raketter.

En kunne imidlertid ikke unngå å legge merke til at samtlige var noe kommissarisk antrukket, hvilket ble utlagt på så mange måter. Og selv om vårt russisk ikke er hva det var, unngikk det ikke vårt skarpe øre at Knut Andersen til stadighet svarte njet på spørsmål av enhver art.

Straks de deputerte var vendt tilbake, innkalte presidenten i romklubben til møte og i dagene fremover ble det diskutert opp ad stolpe og ned ad vegge om hvordan saken skulle gripes an.

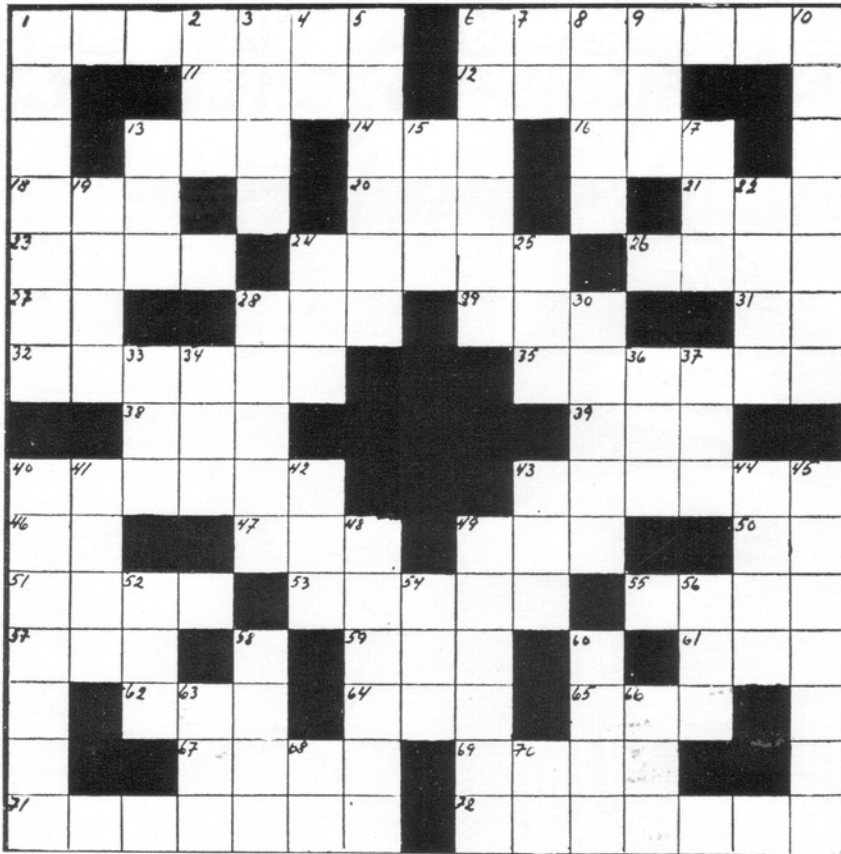
Ytterst få ble informert om planer og vedtak, men ryktene vil vite at uenigheten var stor om det viktigste av alle spørsmål: barnets navn. Voreland syntes man skyldte russerne såpass oppmerksomhet at man burde oppkalle romfartøyet etter russernes første satellitter og mente «Spøttenikken» ville høve bra. Han vant like lite gehør som Kirkebø som foreslo «Columbus» etter den store oppdageren. Enden på visa ble at raketten kom til å bære navnet «Sprintjet III», hvilket ikke minst henspilte på drivstoffet som skulle benyttes. Da enkelte hørte det, syntes de det var ødsling og stor synd og skam, så dyre dråbane er nå for tiden.

Sog med at det viktige problem nå var lykkelig løst, ble det besluttet å skyve alt presserende arbeid til side til byggingen av raketten var fullført. I de påfølgende dager fikk papirproduksjon være papirproduksjon, og alle gode krefter ble satt inn i arbeidet for å få «Sprintjet III» ferdig.

Uinnvidde undret seg storligen over hvilket monstrum som smått om senn begynte å ta form ute på gården skjult bak meterhøye presenninger og plankegjerder. Kjempestore plakater forkynte adgang forbudt, og vakter passet døgnet rundt på at uvedkommende ikke fikk ad-

(Forts. side 24.)

JULEKRYSSORD

Vannrett:

1. Soldater
6. Instrument av port. oppr.
11. Terge.
12. Instrument av rom. oppr.
13. Hopperen ønsker ofte en god sådan.
14. Polfarer
16. Lokkemat
18. Amerikansk stat (fork.)
20. Navn på stormagasiner i Stockholm
21. Ordne
23. Må skipets gudmor gjøre
24. Høysinnet
26. Sjøgud (norrøn mytologi)
27. En verden
28. Rivjern
29. Donerte
31. Fire
32. Skrape
35. Som går i vinkler
38. Kanton
39. Bete
40. Lue
43. I Sogn
46. Ikke jevn
47. På hus
49. Mons
50. To
51. Europamesterens forn. (skøyter)
53. Vektenhet
55. Elv i Kaukasus

57. Spor
59. Beholder
61. Stav
62. Gammelt navn i Norden
64. Kvinnenavn
65. Like
67. Har fuglene
69. På bartrær
71. Fra en annen by (omvendt)
72. Tykke-Bertha (best.)

Loddrett:

1. Høytravende samtaler
2. Gl. rommål
3. Trofé
4. Artikkel
5. Planterlekt
6. Har ofte 20 v.
7. Husdyr
8. Finnes også atomdrevet
9. Kan man bli av solreven
10. Godt utrustet
13. Har vi alle — er også by
15. Dyr
17. Kan være både skarp og rund
19. Stjernebilde (hunkjønn)
22. Redskapet
24. Ha
25. Gripes
28. Gratis
30. Ikke filtrerbar
33. Larm
34. —bos, mørkets gud i gr. myt.

Noe å tenke over

Hvis en annen ikke gjør arbeidet sitt, er det fordi han er lat.

Hvis jeg ikke gjør det, er det fordi jeg har for meget å gjøre.

Hvis en annen kritiserer, er han pirket.

Hvis jeg gjør det, er det fordi jeg prøver å være konstruktiv.

Hvis en annen holder fast på sin mening, er han dum og påståelig.

Hvis jeg ikke rikker meg, er det fordi jeg er bestemt.

Hvis noen er vennlig mot meg, har han en spesiell hensikt med det.

Hvis jeg er vennlig overfor ham, er jeg ganske enkelt vennlig.

Hvis en annen forsvarer sine rettigheter, tenker han bare på seg selv.

Hvis jeg forsvarer mine, viser jeg karakterstyrke.

(«Technical Bulletin»).

Godt forslag

Hitler holdt på å forberede sitt annet vinterfelttog i Russland og var svært opptatt av hva slags uniform han burde bruke.

— Mein Führer, sa en av hans stabsoffiserer. — Tør jeg minne Dem om at Napoleon brukte rød uniformsjakke for at ingen skulle legge merke til om han ble såret.

— Ypperlig idé! ropte Hitler — Hent de brune buksene mine.

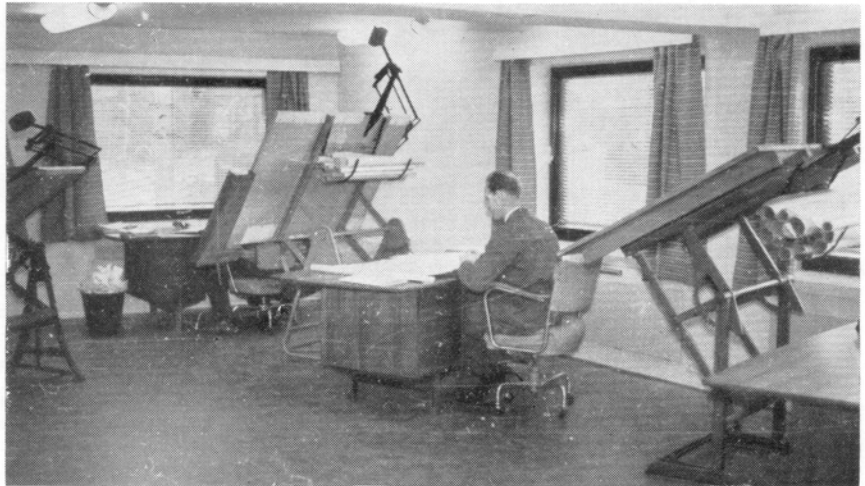
36. Hygge
37. De førstes 3. sønn
40. — for å komme over —
41. Festsal
42. Som 47 v.
43. Oppløsning av en sterk base i vann
44. Fikk sitt offisielle navn i 1937
45. Glommas egentlige kildesjø
48. Militært konditori
49. Hårkledd hette
52. Gul og grønn
54. Fetere deler av kveite, smykkemateriale
56. Krøllet hår
58. 28 l. på engelsk
60. Jevn
63. Travel tid
66. Pavenavn
68. Norsk og dansk avis
70. Kan være kaldt på denne tid
Løsningen finnes på side 21.

„En fest å arbeide i slike lokaler — ”

Det nye kontorbygget tatt i bruk

Det nye kontorbygget er for lengst tatt i bruk. Håndverkerne hadde ikke en gang lagt siste hånd på verket, før «beboerne» tok de første rommene i besittelse. Og det later til at de som får sin daglige gang der, fra første stund av stortrivdes i de nye omgivelser. Det må da også være den rene fest å arbeide i de vakre lokalene.

Således var det enighet på tegnekontoret, som vi avla et besøk, om at dette var andre greier enn det de har vært vant til hittil. Det lot til at alle som

Slik ser det ut på det nye tegnekontoret.

en var fornøyd med forandringen til det bedre. Her skulle

staben på tegnekontoret ha fått de best mulige arbeidsforhold i lyse og vennlige rom.

Og slik skulle det også være for de øvrige som har vært så heldige å få plass i den nye bygningen. Så sant lokalitetene betyr noe for arbeidsgleden, må en ha lov til å tro at de nye, flotte kontorene vil virke både ansporende og inspirerende på dem som skal virke der. Ved en rask rundgang gjennom de forskjellige etasjer konstaterer vi ved selvsyn at her er det ikke spart på noe. Resultatet er da også blitt særdeles vellykket. — Ikke minst slår det oss at man har vært særdeles heldig med fargevalget. Fargene er godt avstemt, lyse og vennlige, og de mange variasjonene gjør at det ikke virker trist og kjedelig. — Med det plassbehovet det er ved bedriften, må en betegne kontorbygget som en kjærkommen tilvekst og et ledd i det omfattende utbyggings- og moderniseringsprogram som gjennomføres.

Det var i et bryllup, og talernes rekke skulle også mor til bruden si noen ord. — Det ble med dette: — Ja, barna mine, så vil jeg håpe at lykkens sol vil skinne over dere, slik som den har gjort over meg og mannen min.

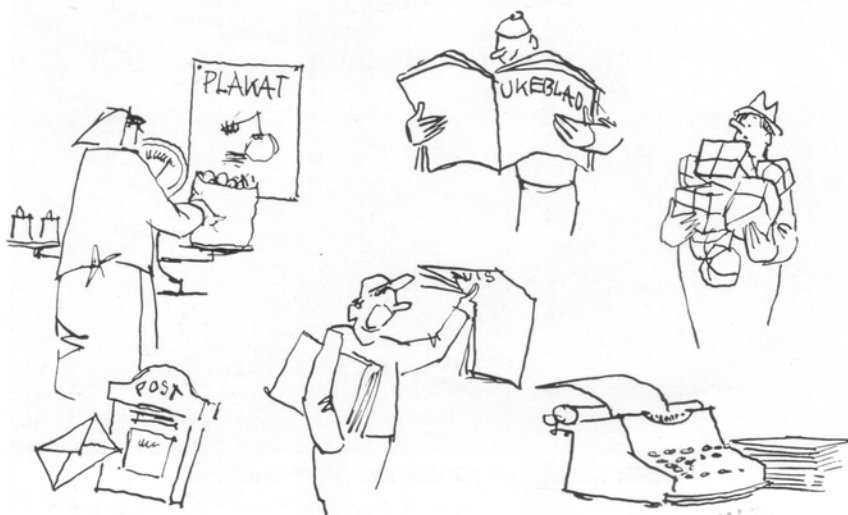
Da reiste brudens far seg og sa: — Da skal dere iallfall ikke bli solbrente!

Et oversiktsbilde som viser den nye kontorbygningen og maskinhallen for papirmaskin nr. 6.

Vandring gjennom fabrikken:

Litt om papirkvalitetene ved maskin 1 og 2

Hva Hunsfos-produktene anvendes til.

Disse maskinene er mangesylinder-maskiner og de eldste på Hunsfos. Begge er ombygget og modernisert flere ganger og er i dag moderne maskiner for produksjon av treholdig trykk og skriv samt en del andre kvaliteter. På maskin 1 kjøres det vesentlig magasinpapir, mens maskin 2 ofte veksler fra den ene kvaliteten til en annen.

Den kvaliteten det kjøres mest av er magasinpapir. Kvalitetene på eksport benevnes gruppe I og på innlandet J.K. Våre største kunder er Societe Professionelle i Frankrike, A.S.A.R. i Belgia, Bührmann i Holland og innenlands Emil Mostue A.s. Disse kundene har alle moderne trykkerier med store, hurtiggående dypptrykkpresser, og de fleste trykker døgnet rundt. Papiret som blir levert til innlandet blir blant annet brukt til trykking av magasinene Alle Kvinner, Illustreret Familieblad og Kooperatøren. Samtidig som vi stadig forbedrer maskinene og øker hastigheten, så blir også de store trykkpressene mer moderne og produksjonen større. De trykkeriene vi leverer papir til, produserer opp til 12,000 eksemplarer i timen. For å klare denne kapasiteten stilles det store krav til papirkvaliteten. Papiret må ha en så god styrke at det ikke blir brudd under trykkingen. Det må være uten feil og godt å trykke på. Bare en liten feil i papiret som f. eks. en dårlig skjot, rynker eller massekladd kan skape sto-

re vanskeligheter under trykkingen. Når papiret brister, blir valsene til-sølet av trykksverte og de må vaskes rene før papiret kan føres frem igjen. Dette tar lang tid og produksjonen går ned. I de trykkeriene som kjører døgnet rundt, er det da vanskelig å holde de avtalte leveringstider.

En gang i kvartalet blir det kjørt en serie med fargede kvaliteter. — Disse er temmelig lik magasinpapir; men ofte er de godt limet, det vil si at papirmassen blir tilsatt har-piks-lim som gjør at blekket ikke flyter utover når vi skriver på papiret. De fargede kvalitetene blir mye brukt til plakater, billetter og lignende.

Firmaet Emil Mostue A.s er også en stor avtager av vårt konvoluttpapir. Denne kvaliteten må ha god styrke og være godt limet. Papiret blir levert i ark, og i trykkeriet blir konvoluttene stanset ut.

Tapet er en papirkvalitet som jevnlig blir kjørt på maskin 2. Papiret blir levert til de største tapetfabrikkene her i landet som Vallø, Norma og andre. Maskinpapir er en kvalitet som er nokså lik tapet. Dette papiret blir brukt til å trekke tak med. Det blir levert i pakker med 5 småruller. Nøstingen av smårullene foregår i diskrollavdelingen.

De fineste kvalitetene som blir kjørt, er ren, bleket trykk- og skrivepapir. Disse inneholder for det meste mye fyllstoff, clay. De må ha

Mer hjerne-gymnastikk

Skal en dømme etter deltakelsen i «Hunsfosposten»s hjerne-gymnastiske oppgave i forrige nummer, var det ikke mange som følte seg fristet av premien: gratis fottur til Mandal. Eller kanskje en skal ta den manglende tilslutning som tegn på at de som forsøkte seg på den, måtte gi opp og følgelig ikke er modne for opprykk i folkeskolens 5. klasse.

Nok om det. En eneste hadde sendt inn svar, og løsningen var til overmål riktig. Den gløgde var Borghild Vollen som kom frem til følgende korrekt løsning:

$$\begin{array}{r} \text{CROSS} \\ + \text{ROADS} \\ \hline = \text{DANGER} \\ \text{Bokstaven S} = 3 \\ \hline 96233 \\ + 62513 \\ \hline = 158746 \end{array}$$

Følgelig er: D = 1, O = 2, S = 3, E = 4, A = 5, R = 6, G = 7, N = 8, C = 9.

Vi håper Borghild Vollen for sin dyktighet får en ekstra fridag, så hun får anledning til å nyte førstepremien.

For viderekomne skal vi denne gang presentere en noe vanskeligere oppgave som for øvrig har tilknytning til julen.

Den lyder slik:

$$\begin{array}{r} \text{A} \\ + \text{MERRY} \\ + \text{XMAS} \\ \hline = \text{TURKEY} \end{array}$$

Her får en bare vite at K = 3. Så gjelder det på tilsvarende måte som i ovenstående oppgave å finne ut hvilket regnestykke dette virkelig er.

Litt hjernemosjon innimellom all den fete julekosten kan sagtens være bra. Men for at vi ikke skal spenne leserne på pinebenken helt til neste nummer, vil løsningen kunne finnes lett kamouflert på en annen side.

en tett og jevn bunn og være uten flekker. Danmark er en stor avtager av bleket skrivepapir. Et fir- (Forts. neste side)

Den gang —

Fotoserie fra
storflommen
i 1933 og
i høst

Vi vet ikke om det noensinne er skrevet noen sang til Otræs ære, der den dørsk og bred flyter gjennom Vennesla på sin vei mot havet. Men det kunne vel med like stor rett synges om den som om Nidelven at «stille og vakker du er». Sånn i alminnelighet da.

Men når den en gang i blant svulmer over sine bredder og skaper uholdbare situasjoner for dem som har bygget og bor i faretruende nærhet av elvebredden, er det ikke sikkert at elven bare lovprises. Heldigvis skjer det ikke hvert år. Det er bare rent unntakelsesvis vannføringen i Otra kommer opp i de tall den nådde i første uken av november, da situasjonen faktisk var prekær selv her ved Hunsfos. Da ble det målt 1050 kubikkmeter i sekundet. Men det er langt fra rekord. I 1933 ble vannføringen således målt til 1250 kubikkmeter pr. sekund, og da kan man tenke seg hvordan forholdene var den gang. I høst var det jo ille nok. Den store vannmengden skapte vanskeligheter for elektrisi-

tetsforsyningen fra fabrikkens eget kraftverk og forårsaket at et par av papirmaskinene måtte stoppe for en kortere tid.

Som seg hør og bør var fotointeresserte på farten og foreviget situasjonen. Og ettersom Karl Strandberg var i besittelse av fotografier fra storflommen i 1933 og velvilligst stilte dem til disposisjon for «Hunsfosposten», er vi i dette munner i stand til å bringe bilder som illustrerer forholdene den gang — og nå.

De 3 øverste bildene stammer fra 1933 og gir et levende inntrykk av

er verkstedet. Til høyre sees brua over til sagtomta. Vannet sto temmelig høyt, og på selve sagtomta kunne en ro.

De 2 nederste bildene er fra den siste flommen (Bjarne Norbakk har vært mester for dem). Det øverste bildet viser dambroa. Det var ikke stor klaring. Det andre bildet er tatt fra det nye fyrhuset. En ser maskin 3 og 4 samt sliperiet t. v.

Det var ingen vannmangel den dagen iallfall.

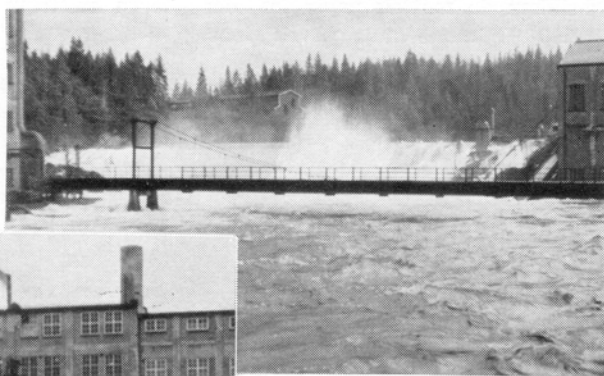
Litt om papirkvalitetene

(Forts. fra forrige side)

ma i København bruker papiret til laminering til aluminiumfolié, det vil si at papiret limes til aluminiumfolié. Dette produktet blir blant annet brukt til innpakning av sigaretter og tobakk. Andre trykk- og skrivekvaliteter inneholder bleket sulfitcellulose og tremasse. Etter innholdet av bleket sulfitcellulose og tremasse har disse fått benevnelsen gruppe III, gruppe IV og gruppe V. Gruppe III inneholder 70 % tremasse, gruppe IV 50 % tremasse og gruppe V 40 % tremasse.

Alle kvalitetene kan vi levere satinert eller usatinert, det vil si med en glatt eller en ru overflate, etter som kunden ønsker det. —org.

og nå

hvordan det så ut da. Bildet øverst til venstre er tatt utenfor seks 1 og 2. Vannet sto over golvet. I midten er selve gården oversvømmet. Det renner som en stri elv nedigjennom. Bygningen helt til høyre

På Oslotur med bedriftslaget

Formannen i VOPA's idrettslag, Erling Johannesen (til venstre), fotografert ved jernbanetorget i Drammen.

«Æ ska høre fra mæ og kjer- ringa om det blir noen Oslotur?»

Skal vi reise — eller ikke? Slik surret spørsmålet fra hver eneste en av gutta i fotballaget her på Hunsfos fredag 20. september.

Spillerne av året 1957, sammen med sine respektive koner og forloveder skulle jo på Oslotur med laget for å se landskampen Danmark—Norge, samtidig som vi selv skulle møte A.s Vokspapirfabrikkens fotballag i Drammen til dyst om lærkula.

Vi visste jo allerede da at H. M. kong Haakon var svært syk, og at det verste kunne inntreffe. I så tilfelle var vi sikker på at alle idrettsarrangementer ville bli innstilt. Og da Men vi måtte jo ta en avgjørelse for turen — så sluttparolen måtte lyde: Well — gutter. Vi sees i morgen tidlig kl. 4 da!

*

Det var tydelig å se at det var svært tidlig å tørne ut for enkelte. Vi la spesielt merke til vår hyperfarlige senterforward «Kokke» Matthews. Ja, han var faktisk ikke ferdig med å pusse tennene sine før vi var i Ålefjær.

— Men vi kom av gårde, og i muntert lag dro vi da østover mot hovedstaden.

Vi var kommet bortover mot Risør-kanten, da vi fikk den triste melding ved kringkastingssjef Fostervold. De ordene vi alltid vil huske — «Vi har i dag et sørgebudskap til det norske folk. H. M. kong Haakon er død.»

Så meldte spørsmålet seg igjen.

Skal vi dra videre, — eller snu nesen hjemover igjen.

Elias mente nå at dersom vi kjørte brennfort hjem rakk han minst å rulle en tambur på formiddagsskiftet sitt. Men — etter en rikstelefon med fotballforbundet fikk vi endelig rede på at landskampen skulle spilles etter programmet.

*

I Drammen ble vi møtt av formannen i Vopa IL, Erling Johannesen, som tok hyggelig imot vennedølene.

Kampen Hunsfos—Vopa skulle etter planen spilles på lørdagen, men alle idrettsarrangementer denne dag ble helt innstilt.

For å få et inntrykk av Vokspapirfabrikken ble vi invitert av Johannesen til en rundtur gjennom bedriften for å se den videre bearbeidelse av papiret, bl. a. av M.G. papir som vi kjører her på Hunsfos. Dessverre fikk vi ikke se produksjonen i gang, da de kun har 5 dagers uke, med fri på lørdag der borte. Men — Johannesen som selv var formann i trykk-avdelingen, forklarte hver enkelt detalj i produksjonen — så vi fikk et meget godt innblikk i hva som foregikk på Vokspapirfabrikken.

Særlig har vi lyst til å nevne en pen «blomst» han uttalte til rullene av M.G. papiret her på Hunsfos — om god skjøting av papiret vi leverte til Vokspapirfabrikken. Hunsfos var faktisk den eneste papirfabrikken de mottok papir fra, der de 100 % kunne stole på skjøtene.

Da han uttalte at dårlig skjøting kunne medføre en produksjonsstans på 3 timer, skjønte vi alle straks betydningen av hva gode skjøter innebar.

Det var tydelig å se at ruller Elias skjøt fram brystet et par tommer etter denne uttalelsen og sa: — «Ja, på Hunsfos der er vi så nøye, så nøye så.»

*

Så kom sjokket — for guttene. — Vi befant oss i spisesalen på Vokspapirfabrikken. I hylle på hylle. Pokaler overalt, med inskripsjoner som Vokspapirfabrikken — Drammensmestere — kretsmestere — ligamestere — grafisk mester o. l.

Finn sto bare og kikket, og spurte så Johannesen. «He dykken tatt alt dette dær i fotball?»

Jo, sier Johannesen, vi har da det, og det skal bli hyggelig å se hva Hunsfos er gode for i morgen.

Det var ikke så få av våre spillere som mumlet noe om en viss kuleramme da

Vi tok farvel med Vokspapirfabrikken, og dro videre til Oslo.

Etter en lang reise er det alltid hyggelig å få et bra sted å bo, og det fikk vi virkelig på hotell Ritz.

Utpå kvelden dro enkelte av oss på turné inn mot sentrum, andre hygget seg på hotellet, mens en del benyttet anledningen til å møte familie eller kjente.

Ytre høyre var nede i Rosekjelleren en tripp — bestilte fjellørret — men påsto han fikk kloakkørret

Det var en morgenfrisk og opplagt gjeng som tidlig en lørdags morgen sto klar til å ta fatt på turen til Oslo.

— fisket i Otra nedunder Hunsfos Fabrikker.

Høyre back og en av halfene kjøpte seg en diger pose med kjærligheter på pinne. Dem hadde halven mye strev med.

På Ullevål søndag var det et folkemasse — som vi venndøler sjelden eller aldri før hadde sett maken til. Ca. 33.000 mennesker ble pakket inn som sild i boks, og av Fritz så vi faktisk bare Edenhatten. Den vanlige landskampstemningen var det ikke på denne kampen. Til det var det en altfor høytidelig åpningsseremoni med idrettsprest Eikas' minnetale over H. M. kong Haakon. Det var også høytidelig å se de 22 landslagsspillere i stram giv akt med hver sitt nasjonalflagg kledd i sørgebånd. — Landskampen vil vi ikke komme inn på — det var en sørgelig forestilling som endte uavgjort 2—2.

*

Tilbake til Drammen igjen. Oppgjøret mellom Vopa IL og Hunsfos sto for døren.

Vi satt 11 nervøse spillere i garderoben, grudde for et dundrende nederlag. Utenfor lå en innbydende

gressmatte så grønn og nyklippet som en stadion bare kan være. Slagplanen ble lagt og med Hunsfos på brystet løp vi lett ut til arenaen, som det var den største rutinesak i verden.

Avspark

Vopa tok øyeblikkelig ballen, gled opp på venstresiden og PANG — utenfor Oves rekkevidde — så 1—0 til Vopa. 3 minutter av kampen var spilt.

Vi hadde jo også en heiagjeng med oss. Konene til våre spillere brølte og skreik på tribunen — Ikke gi dere gutter. Om ikke lenge er det dere som tar ledelsen.

Det var sikkert dette som satte Hunsfos-maskineriet i gang. — Fritz snappet en ball fra høyresiden, gled som en Tommy Lawton opp på sin side, rundet nydelig av et par spillere og med sikker eleganse la han ballen bak målvokteren til Vopa — 1—1.

Så fulgte en periode der vi driblet og snublet, sparket og pustet som vi aldri hadde gjort før. Inntil en gammel ringrev fra Drammen fikk tak i ballen og plutselig 2—1 til Vopa.

Det var da fru Fredriksen våknet. Hun kunne ikke sitte stille lengere, — muligens har hun fått dette i arv når store og spennende oppgjør er i gang. Hun gikk opp og ned på venstresiden — og ropte til mannen: «Finn — ta ballen. Spark han i leggen — gå igjennom Finn — Skyt da vel Og om ikke lenge skjøt Finn. Resultat: 2—2.

Men om denne heiagjengen satte en forferdelig fres i oss — så tok den samtidig pusten fra oss.

Ikke lenge etter tok de gode drammenserne ledelsen igjen og økte til 3—2. Det var da definitivt slutt med våre krefter og flere mål klarte vi ikke. Men — med et tap på bare 1 mål mot guttene i Drammen har vi all grunn til å være fornøyd med.

*

Etter denne kampen var det å ta fatt på den lange hjemturen igjen. Det var da Fritz viste sitt sanne jeg — og var helt uerstattelig. Den gutten hadde et slikt repertoar av historier at vi aldri hadde hørt maken. Så kjedelig hjemtur — det ble det ikke.

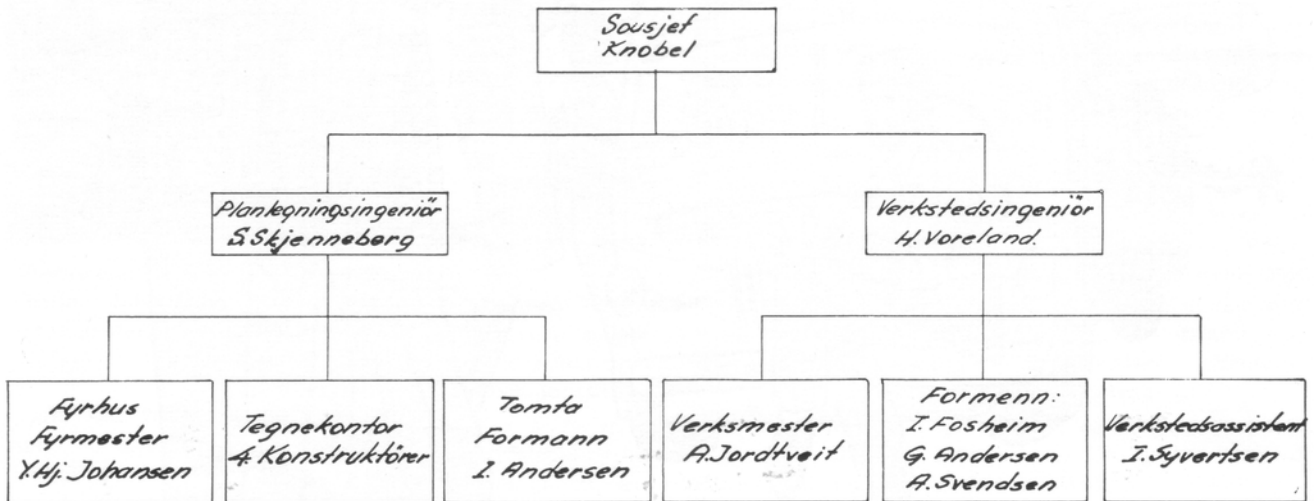
OA.

Planlegnings- og vedlikeholdsarbeidet

I likhet med fabrikken forøvrig har også verkstedet i årene etter krigen vært gjenstand for en stor

utvikling. Arbeidsoppgavene har økt, og med dem arbeidsstokken, og ledelsen har vokset fra verksteds-

ingeniør, verksmester og en tegner til den staben som er vist på nedenstående skjematiske fremstilling:

Denne oppdelingen, som er gjennomført i disse dager, gir den nødvendige avlastning for ledelsen, og medfører at ingeniør Skjenneberg, ingeniør Voreland og verksmester Jortveit får sine klart avgrensede arbeids- og ansvarsområder, og ikke må bære hverandres ansvar. Som det fremgår av planen ovenfor har man funnet det nødvendig å trekke et skarpt skille mellom det planleggende og det utførende arbeid. Den viktige oppgaven som planlegningsingeniør er pålagt ingeniør Skjenneberg, som er ansvarlig for alt konstruktivt og planleggende arbeid i forbindelse med nyanlegg og større ombygningsarbeider ved bedriften. Han skal fremlegge planer, tegninger og kostnadsoverslag for de forskjellige prosjektene, beregne når arbeidene kan påbegynnes og avsluttes o.s.v. For at han skal få tid og anledning til å konsentrere seg om dette betydningsfulle arbeidet har man innsett nødvendigheten av å frita ham helt for plikter i forbindelse med driften av verkstedet. Han er imidlertid fremdeles ansvarlig for fyrhusets drift, likesom tomten fortsatt sorterer under ham.

Ansvar for den daglige drift av verkstedet, og dermed også for alt vedlikeholdsarbeidet, samt nyanlegg og ombygninger som utføres av verkstedet, er pålagt ingeniør Vore-

land. Han har således ledelsen av maskinverksted, smie, plateverksted, verktøybur, stål- og platelager, hovedlager for reservedeler, valse-sliperi, utgjenger av reparatører, snekkere og murere. Som leder av disse avdelinger er han direkte underlagt sousjefen, og han plikter å sørge for den mest effektive utnyttelse av arbeidsstokken og utstyret.

Det er imidlertid klart at dette området er for stort til at en mann alene kan drive det effektivt. Det har således vært nødvendig å bygge ut administrasjonen med en verksted-assistent, likesom de tre som tidligere har fungert som arbeidende formenn nå har fått status som funksjonærer, og deres arbeids- og ansvarsområder er blitt nøye fastlagt.

Verkstedsassistenten skal assistere verkstedsingeniøren med forefallende kontorarbeid, utarbeidelse av budsjetter, statistikker etc.

Når det gjelder det utførende arbeidet, har det vært nødvendig å dele på oppgavene, og her er vi i den heldige stilling at verkstedsingeniøren har folk med lang og solid erfaring til å avlaste seg. — Verksmester Jortveit skal ta seg av det daglige arbeidet på smie- og plateverksted, maskinverkstedet, snekkerverkstedet, verktøyburet og valesliperiet. Som leder av inneav-

delingene skal han sørge for at arbeidet går så raskt og effektivt som mulig, og påse at de underordnede utfører arbeidet i overensstemmelse med de ordrer som er gitt og bedriftens alminnelige retningslinjer.

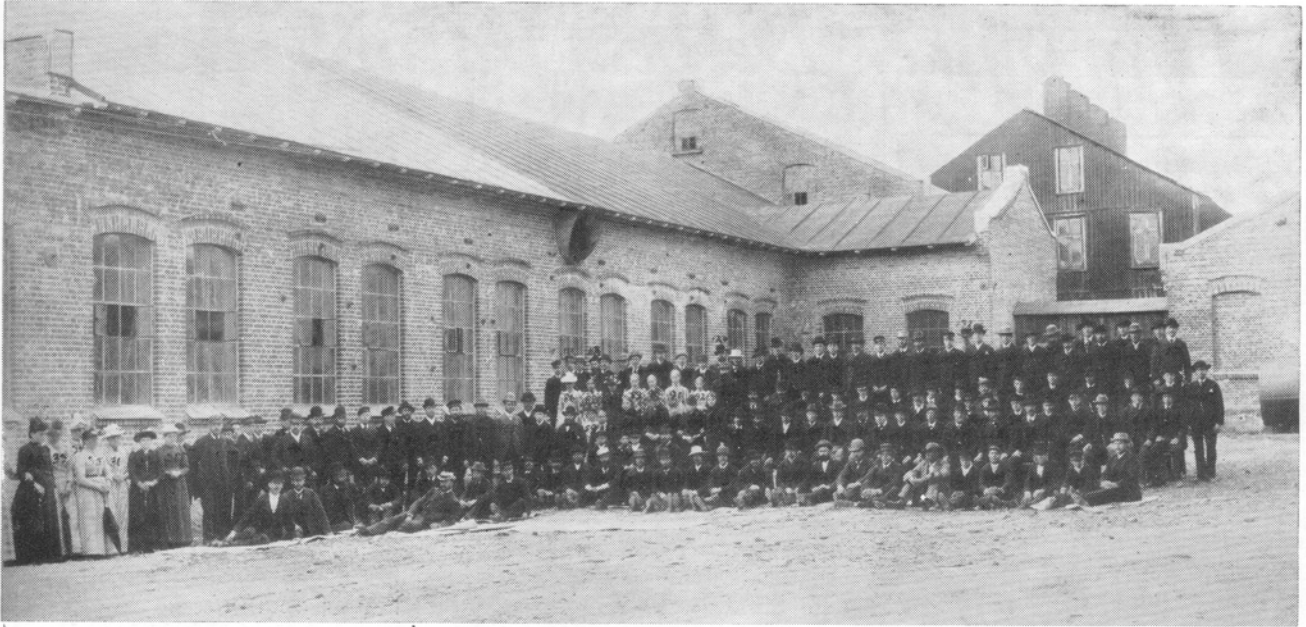
Utførelsen av de oppgaver som er pålagt verksmesteren vil kreve hele hans arbeidskraft, og man har derfor måttet frita ham for å lede arbeidet rundt om i bedriftens forskjellige avdelinger. Dette arbeid er pålagt verkstedformennene.

Formennene mottar sine ordrer fra verkstedsingeniøren. Ordrene skal ha form av skriftlige arbeidsordrer, slik at formennene får sine bestemte jobber å føre tilsyn med. De blir enige seg i mellom om hvordan arbeidsstyrken mest hensiktsmessig skal fordeles på de enkelte arbeidsoppgaver. Formennene er ansvarlige for den fagmessige utførelse av alle reparasjons- og anleggsarbeider som utføres av verkstedets folk.

Som man ser består hele omlegningen i en sterkere spesialisering og konsentrasjon om de enkelte arbeidsoppgaver, og man skulle ha all grunn til å tro at dette vil bli en stor fordel for bedriften.

Hvorfor kan ikke Norge seile?
? ? ? ?

Det ligger med Kjølen i været.

Ovenstående bilde stammer fra 1890-årene og viser arbeidere og funksjonærer fra den gang. Hele arbeidsstokken er samlet på en høytidsdag, da alle var fri. Det var 12 timers arbeidsdag i den tiden. — Som en ser, er alle pyntet i sin stiveste stas, men det er ikke lett å dra kjensel på noen av de forevige.

Hva er forskjellen mellom produksjon og produktivitet?

På et samarbeidsmøte fikk man forklaringen. Produksjon er å få et barn, men det er produktivitet med samme arbeidsinnsats å få tvillinger.

Om fall på iset underlag.

1. Hvis du plutselig glir, prøver du som regel krampaktig å holde deg på bena. Musklene strammes voldsomt, armene kastes i været, og om du da faller, vil som oftest bare en liten del av kroppen måtte bære støtet.

2. Ved slike høve skal musklene tvert imot være slappe og kroppen dumpe mykt i fallretningen, slik at støtet blir fordelt på lår, hofter og hender.
3. Faller du forover eller til sidene, bør du som en fotballspiller eller akrobat falle med en rullende bevegelse.
4. Faller du bakover, er det mulig å få til at hofter, skuldre og hender møter markent omtrent samtidig. Herved blir støtet fordelt på hele kroppen
5. Lær å slappe av og ta fallet med en rullende bevegelse.

Svar på spørsmål

- 1) Vendetta.
- 2) Uttalelse eller meddelelse.
- 3) Fest til vinguden Bacchus' ære, sviregilde.
- 4) Deportasjon.
- 5) Kamelen.
- 6) Leir under åpen himmel.
- 7) En ulykkesdag.
- 8) Tøystrimler som vikles rundt benene — oftest til sportsbruk.
- 9) Det er et irsk, poetisk navn på Irland.
- 10) Visdom, tapperhet, måtehold og rettferdighet.
- 11) Louis Bleriot (1909).
- 12) Jernalderen.
- 13) Det dekk eller rom hvor mannskapet holder til.
- 14) I god tro.
- 15) Bok.

Taushet er gull

President Coolidge var kjent som en meget ordknapp herre. En søndag hadde han gått alene i kirken, og da han kom hjem spurte fru Coolidge:

- Holdt presten en god preken?
- Ja.
- Hva snakket han om?
- Synden.
- Hva sa han om den?
- Han var imot den.

Løsninger på juleknask

APPELSINER

Konen hadde 7 stykker appelsiner.

*

HVOR GAMMEL ER OLSEN?

Olsen er 66 år og 8 måneder.

*

HVILKE SANGER?

- 1) Gud signe vårt dyre fedreland.
- 2) Gud signe Norigs land.
- 3) Blant alle lande i øst og vest.
- 4) Å eg veit meg eit land.
- 5) Millom bakkar og berg.
- 6) At far min kunne gjera.
- 7) Den norske sjømann er.
- 8) Vi ferdes med lyst på den steileste vei.
- 9) Se Norges blomsterdal.
- 10) Syng kun i din ungdoms vår.

*

*

- Hva er en rødbete?
- En potet med høyt blodtrykk.

Hva husker De best fra året 1957?

I løpet av et langt år skjer det mange ting. — Det kan være store og små begivenheter. Enkelte fester seg i minnet, mens andre blir ubemerket forbi. På fallrepet av 1957 har vi spurt endel av våre lesere om hva de husker best fra det året som nå er i ferd med å ebbe ut. Som svarene viser og som ventelig var, har de fleste hatt utskytingen av Sputnik i tankene, mens andre har festet seg ved det personlige, hyggelige eller mindre hyggelige opplevelser. Vi lar «ofrene» svare for seg:

Jacob B. Danielsen:

— Russernes utsending av Sputnik I og II, og amerikanernes mislykket forsøk på å ta igjen forspranget.

Gunnar G. Grundetjern:

— Jeg synes det skjer så mye at det ikke er godt å holde rede på alt lenger. Men jeg vil nok ikke kunne glemme at jeg gikk fra en arbeidsplass, hvor jeg hadde holdt til i 40 år. Det var da jeg flyttet fra papirlageret og ut i vakta.

Rolf Hildebrandt:

— Suez-konflikten. Den kom nok så tidlig på året, og den videre utvikling fikk jo følger for oss i og med vi var blant de første som sendte FN-tropper til Midt-Østen.

Reinhardt Bjørå:

— Ubetinget Sputnik-affæren. — Det var en stor, vitenskapelig prestasjon.

Louis Gundersen:

— Hva jeg husker best? — Det måtte være at en snøt meg på en klokkehandel. Den var ikke god å svelge.

Anders Risdal:

— Det må bli rypejakta i Aseral. Vi så fire ryper, men fikk ikke ei fjær. Så utbyttet var i sannhet magert. Men det er jo sausen som er best, sies det.

Ragnar Nordberg:

— Utskytingen av Sputnik'ene vil

„Hunsfosposten”s nyttårs-enquete

nok sitte i minnet for evig og alltid. Det var en verdenshistorisk begivenhet.

Egil Aschim:

— At jeg ble ferdig med Horten-teknikken. Det er jeg glad for etter 3½ års strev.

Margoth Kjeåsen:

— Flyturen til Nord-Norge i ferien. Jeg var utenfor Tromsø et sted. Da vi reiste nordover hadde vi fint vær, men hjemturen var ikke så bra. Men i ferien hadde vi det veldig moro. Det var eiendommelig med de lyse nettene og det at en

samtidig som en badet i sjøen, kunne se snøen på toppene omkring.

Lillian Magnussen:

— Jeg har bare hyggelige minner, nesten da. Så det er vanskelig å skille ut ett enkelt.

Laila Bakken og Birgit Fjermeros:

— Det at vi ble forlovet.

Ingjerd Grosaas:

— At kjæresten reiste til Amerika.

Bjørg Heiseldal:

— Bilturen til Bergen en uke i ferien. Vi reiste over Hovden, Hardanger og Eidsfjord for å nevne noen av plassene. Det var en fin tur i fint vær med storslått natur og flott utsyn.

Arne Ravnevand:

— Årets hovedbegivenhet var vel utskytingen av jordsatelitten. Det har hendt mange store ting, men det må uten sammenlikning betegnes som den største.

Produksjonsutvalget

hadde møte fredag 29. november. — Utvalget består nå av Ingolf Reinhardt, formann, Sverre Skjenneberg, sekretær, Otto Heiseldal, A. Eikeland, Helge Knobel, Einar Andersen, Petter Schøpp, Helge Nordhagen, Birger Fjeldstad og Georg Pettersen.

Blant de saker som ble behandlet, var spørsmålet om opprettelse av et interessekontor. Det er meningen å fremskynde løsningen av denne saken.

Fem fra Hunsfos til teknikeruken.

Hunsfos var representert med fem mann ved Papirindustriens teknikeruke i Oslo nylig. Det var Georg Pettersen, Helge Knobel, Trygve Kittelsen, Reidar Helland og Kåre Paus.

Fransk hilsen til Hunsfos

Etablissementets Martel, Catala & cie, Sélestat (Bas-Rhin), France, har med de beste ønsker for det nye året sendt Hunsfos Fabrikker en liten hilsen med ovenstående skisse som anskueliggjør spleisingen (sømen) og emballeringen av wirene. Nå vet vi hvordan det foregår!

Det skal bemerkes at MC-wirene går bra på PM 2, — men håret reiste seg på papirmester Jensens hode, da han så tegningen.

† DØDSFALL

En av Hunsfos' gamle garde Anton Sakariassen døde 3/10 i år. Han sluttet i 1946 etter 37 års virke, hvorav 30 år som damvokter. Da han ble pensjonist, bosatte han seg i Høvåg. I 1947 ble han tildelt Norges Vel's medalje. Sakariassen ble begravd i Vennesla torsdag 10. oktober. Sokneprest Norgaard forrettet.

Givende konsert i Velferdslokalet

Men hvor ble publikum av?

Hunsfos Bedriftskors kosekveld i Velferdslokalet torsdag 5. desember fikk ikke den publikumstilslutning arrangøren fortjente. Og det var for så vidt en skuffelse som tiltaket fortjente fullt hus, og det ikke er hver dag man kan overvære en konsert gratis. «Levende» sang og musikk er nå noe annet enn hermetisk radiounderholdning, da. Det var satt opp et stort og variert program, der Kristiansand Mannskor, Jernbanens Salongorkester, pianist Finn Ralph Andersen og bedriftskoret medvirket. Det ble budt på åpningsmarsj, folkeviser og nasjonalromantiske, wienerromantiske og nyromantiske nummer og moderne rytmer og hu-

Slik så det ut på Hunsfos i riktig gamle dager. Der hvor fjellknatten stikker opp, ligger nå taubanestasjonen og der hvor sagdammen lå rager kubbhaugen i været. Når det var flom, ble det fisket i sagdammen. Bakenfor sees cellulosefabrikken. Bildet er tatt før brannen i 1890-årene, sannsynligvis i 1887.

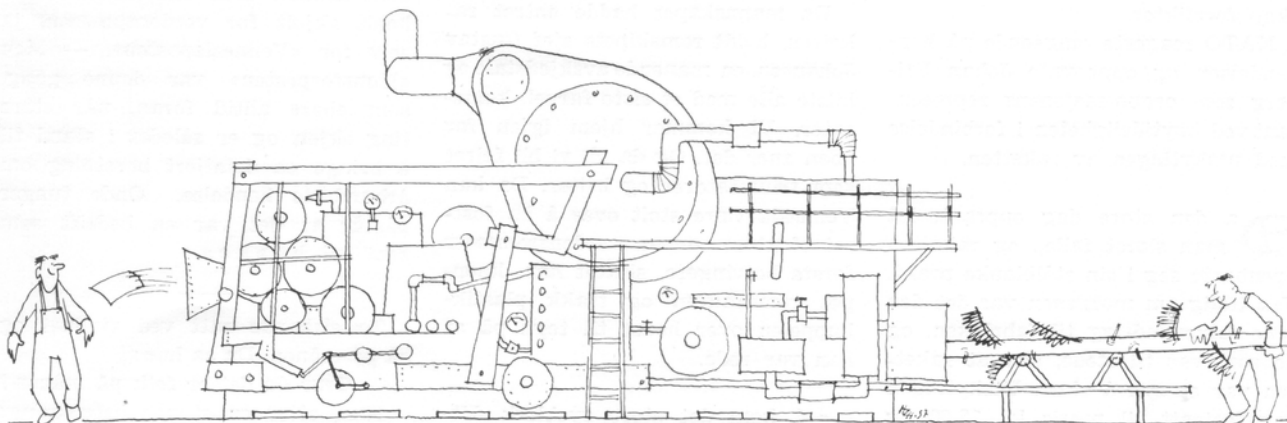
moristiske innslag. Sangkorenes dirigent, lærer Ottar Ramfjord, ga en musikkhistorisk orientering, et morsomt og på samme tid lærerikt påfunn. Mannskorets og Salongorkestrets prestasjoner er av høy klasse, og det var beundringsverdig hva dirigenten har fått bedriftskoret til å yte. Det mangler imidlertid endel

stemmer og spesielt unge stemmer. Det ville være å ønske at flere av bedriftens yngre sluttet seg til koret.

Konserten var et godt tiltak og en virkelig givende aften.

*

Bedriftskoret har senere medvirket ved en konsert i Arendal.

Slik tegneren har forestilt seg siste nykonstruksjon på papirproduksjonens område. Hele trær med kvister og grener kjøres rett inn i maskinen og kommer ut igjen som ferdige ark. Alt i én enkelt prosess. — Noe for Hunsfos.

Da Hunsfos-ekspedisjonen

Forts. fra side 12.

gang. De som arbeidet med raketten ble utstyrt med høytidelige passeringsedler og måtte forevise dem minst syv ganger før de slapp inn til det aller helligste.

Det kan trygt sies at maken til arbeidstempo aldri er blitt oppvist på Hunsfos hverken før eller siden. Tegnekontor og verksted var i febrisk aktivitet, og en rekke spesialister fullførte arbeidet på rekordtid. Alt i alt var innsatsen både kolossal og respektabel.

I byggeperioden holdt romklubben regelmessig sammenkomster, hvor detaljene ble grundig overveid og alle forholdsregler tatt for å sikre seg mot alle eventualiteter. Det ble bestemt å annektere alt land i Hunsfos Fabrikkers navn med henblikk på å opprette filial og i tidens fylde starte papirfabrikasjon der oppe. Jakt- og fiskeinteresserte fremholdt at de måtte få førsteretten til alt jakt-terreng og alle fiskevann, og Knut Andersen var inne på at man like godt med det samme skulle fastsette en rundelig skuddpremie på grevling og rev.

Da det ble spørsmål om noen ville melde seg frivillig til romferden, var interessen så stor at en måtte trekke lodd mellom de som meldte seg. Mannskapet skulle bestå av 10 mann og Gustav Johansen ble straks utpekt som den selvfølgelige sjef ombord.

Det ble også bestemt å underrette NATO om det forestående eksperiment. Dette for at de vestlige stormaktene ikke skulle ha det å si at de ble holdt helt utenfor. Medlemskap forplikter.

NATO reagerte omgående på henvendelsen og oppnevnte Johan Friberg som organisasjonens representant ved høytideligheten i forbindelse med utskytingen av raketten.

Da den store dag opprant, lot man sløret falle, og raketten åpenbarte seg i sin stålblanke prakt. Fra tidlig om morgenen var det den rene folkevandring til fabrikk, og de som var til stede, sier at raketten var et syn å skue. Utskytingen var fastsatt til presis kl. 12.00 og skulle foregå med all den pomp og prakt som hører en slik begivenhet til. Vennesla Musikkorps var selv-

sagt på pletten og underholdt med interplanetariske marsjer, komponert for anledningen. Hunsfos Bedriftskor sang trestemmig «Norrøna folket det vil fare», og over hele bygda valet flaggene friskt i vinden. Mange velvalgte ord og gode ønsker ble uttalt. Nils Voreland takket på vegne av romferdens deltakere og understreket at eksperimentene var resultat av et godt samarbeid. Bare NATO's representant stilte seg skeptisk til foretaket, men det kom av at han var sur fordi noen var kommet de militære i forkjøpet. Han mumlet stadig i skjegget: I don't like it, hva han nå måtte mene med det.

Bernt Ravnevand fungerte som proviantforvalter og sørget for at rikelig med matvarer ble brakt ombord i romskipet. De av det tusentallige publikum som stod nærmest, la merke til at det vanket både fenalår, pølser og vodka, så ingen skulle behøve å lide noen nød underveis. Vodkaen var beregnet på rusere som måtte komme på besøk.

Knut Andersen hadde sin fulle hyre med å få halt ombord hunden «Balalaika» som han hadde tenkt å drive jakt med på månen. Den var i dagevis i forveien blitt dressert for å kunne tilvenne seg de uvante forhold man var forberedt på å støte på.

Tønnes Brufjell gikk som sistemann nøye over alle instrumenter og sjekket opp de sindrige apparater raketten var utstyrt med. Kontrollen var både grundig og nøyaktig. Her kunne intet overlates til tilfældighetene.

Da manskapet hadde entret raketten, holdt romskipets sjef Gustav Johansen, en manende avskjedstale og hilste alle med et siste farvel, kamerater. Vi kommer hjem igjen før noen aner det. Og da vil vi bli feiret som triumfatorer og helter. Da kan Vennesla være stolt over å ha fostret så store sønner, verdensrommets første betvingere, sluttet han, knepet romdrakten og trakk plastikkuppelen over hodet til tegn på at han var rede.

Så kom det store øyeblikk. Utskytingen foregikk ved hjelp av elektriske impulser og med et brak steg «Spritnet III» som skutt

ut av en kanon med lynets hastighet, svingte i en elegant bue over fabrikkbygningen og ble borte i horisonten. Intet øye var tørt blant de fullstendig sjokkerte og imponerte tilskuere som følte at de hadde vært med på noe stort. Det var en begivenhet som ville dominere i verdenshistorien. Enkelte lurte til og med på om de noensinne ville få se romfarerne igjen.

De skulle imidlertid slippe å vente så svært lenge. Bare noen minutter senere kom det il-telefon fra Bjarne Lømsland som hadde store ting å berette om merkelige hendelser i Ålefjær, der man hadde vært vitne til et underlig syn. En gjenstand som grangivelig liknet en sigar var kommet fykende rett over hodene på folkene på taubanen og braste rett ned i Ålefjærfjorden så sjøsprøyten sto metervis til vær. Båter ble i all hast satt på vannet og alt mobilisert mannskap mobilisert for å undersøke fenomenet nærmere. Man ble rent redd, da man så det ene uhyrelignende vesen etter det andre dukke opp av bølgene. Først lurte de på om det var en ny form for sjøorm, men da man tok mot til seg og fisket vesenene opp og fikk av dem utstyret, ble man straks klar over at det var kjentfolk man hadde for seg. Det siste man fikk reddet, var en hund som kavet for livet.

Raketten var sunket som en stein på mange favner dypt vann og måtte ansees som tapt. Men det syntes karene var av mindre betydning så lenge alle kom seg velberget i land og ikke hadde tatt noen synlig skade av luftfarten.

Slik endte Hunsfos-ekspedisjonens forsøk på å erobre verdensrommet. Den har til nå vært holdt skjult for verdenspressen, ja selv for «Venneslaposten». — Men «Hunsfosposten» var denne gang, som ellers alltid foran, når store ting skjer; og er således i stand til å bringe en detaljert beretning om århundrets hendelse. Onde tunger påstår at det var en bedrift som sent vil huskes.

To elskende satt ved vinduet og så på månen. Da sa hun:

— Tror du det er folk på månen?

Han, etter en stunds betenkning: — Nei, det tror jeg ikke. Men for sikkerhets skyld kan vi trekke ned rullegardinet.